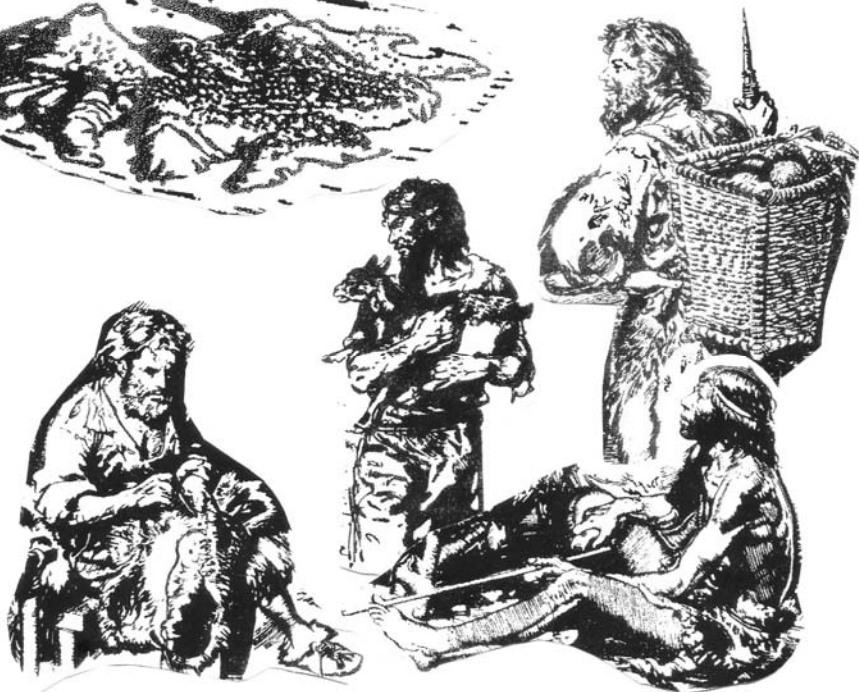

TÁBOR

ROBINSONA

2012

Týmy a jejich pořadí v etapovce

1. *Pátci*: Ondra, Biggles, Matyáš, Malina (242 bodů)
2. *Robinsoni z klobouku*: Klobouk, Šáša, Šákul, Samotář (231 bodů)
3. *Mabinsoni*: Mabe, Eragon, Obr, Piškot (217 bodů)
4. *Trosečníci*: Ferda, Masařka, Salám, Orel (213 bodů)
5. *Kingové z ostrova*: King-kong, Šutr, Karatista, Králík (206 bodů)
6. *Ztroskotanci*: Jacob, Máťa, Lev, Hanuman (192 bodů)

Služby

Ferda, Klobouk, Karatista, Králík, Matyáš
Ondra, Šutr, Biggles, Malina, Hanuman
Mabe, Piškot, Máťa, Samotář, Eragon
King-kong, Orel, Šáša, Lev
Jacob, Šákul, Masařka, Salám, Obr

Týpka

Hanuman, Ferda, Biggles, Piškot
Blecha, Tin-tin, Filuta, Hlína
Ondra, Mabe, King-kong, Klobouk
Masařka, Obr
Šákul, Jacob, Karatista, Orel
Králík, Šáša, Samotář
Šutr, Salám, Eragon, Malina
Máťa, Lev, Matyáš
Puščík, Poštolka, Vojta, Šídlo

První den

Ráno jsme se sešli před klubovnou. Napřed jsme vynosili věci ke střídačkám u fotbalového hřiště, poté šla část kluků nakládat naše věci a bedny do Scanie. Když to bylo hotové, tak ta parta se vrátila, Scania přešla a začali jsme nakládat. Je naloženo. Vrátili jsme se kolem klubovny na parkoviště, kde už čekal bus. Nastoupili jsme a už jsme jeli. Na dálnici v autobuse začalo něco pískat. Zastavili jsme a vystoupili. Pan Vaněk (řidič) ho spravil. Prej tam byla prasklá hadice. Jeli jsme dál. Když jsme dojeli, tak jsme vyskládali týpíčka a šli jsme k táboru.

Na cestě jsme potkali Radka, který nám řekl, že Scania už je vyložená a že jdeme na postele a týpiovky. Vyndali jsme je a šli do tábora, protože Avie měla přijet až za 1,5 hodiny.

Po uplynutí času jsme se evrátili do Bořic všichni k týpiovkám. Ale pan Jačka (řidič Avie), když jsme mu volali, říkal, že je na cestě,

ale domů! Prej byl na golfu v Plzni! Čekali jsme ještě dvě hodiny. Docela jsme se zabavili. Dělali jsme elektrický proud. Potom Klobouk málem spadnul do kraviho lejna. Když konečně Avie přijela, naložili jsme týpiovky, on odjel, složili jsme týpiovky a šli na postele. Naložili jsme je a první kluci odjeli na fůře. Avie se vrátila, my naložili druhou várku a odjeli jsme. První lidé ještě stihli postavit tee-pee a zbytek spal ve velkém hangáru.

Šákul

Druhý den

Druhý táborový den jsme stavěli tábor. Ti, co ještě neměli postavené týpí, tak si ho

stavěli. Začali jsme stavět kamna. Museli jsme přinést jíl, který sloužil místo malty. Stavěla se jídelna, dělali jsme zavětrovačky. Matyáš, já, Masařka a Morče jsme stavěli týpí, ale bohužel na pětkrát. Když jsme měli postavené týpí, nastěhovali jsme si tam věci. Když byla postavená jídelna, stavěli jsme stoly. Večer byla volná večerka.

Obr

Čtvrtý den

Ráno byl budíček. Pak bylo koupání, snídaně, pískání a kontrola úklidu. Dopoledne se uklízel tábor po stavbě. Mezi tím byla svačina a oběd. Pak Psi postavili sněmáč. Pak byla druhá svačina. Odpoledne byla první etapa. Měli jsme přijmout zprávu v morseovce. Potom jsme měli běžet s dvěma týpiovkami k molu. Pak jsme měli přeplavat ke stavidlu. Etapu jsme vyhráli. Večer byl sněm a Biggles žádal o udělení šípů. Pak jsme zpívali písně a ve 22:30 byla večerka a Klub mladých disharmoniků.

Salám

Pátý den

Ráno bylo docela hezky a šli jsme se koupat. Jéža s Šémou nám řekli, že dnes bude etapa, ve které budeme vyrábět nádoby, ve kterých poté budeme od hráze k jídelně přenášet vodu. Ukázali nám nádoby, které vyrobili a které vypadaly jako ptačí hnízda vyplněná

jílem. Měl jsem nápad, že bychom si mohli stlouct bedýnku, kterou bychom vycpali jílem. Tento nápad jsme i zrealizovali. Odvedli nás na místo, odkud jsme dostali azimut a počet kroků, které jsme museli ujít, abychom se dostali k naší studánce, kterou představoval vajlink. Poté jsme si museli dojít pro nádoby a nosit vodu do tábora. Bohužel jsme byli druzí kvůli tomu, že

jsme nezískali kontrolu a za to nám strhli množství nanošené vody. Jinak byl tento den velice povedený.

Jacob

Šestý den

Ráno byl budíček. Vyběhli jsme z týpek a hledali kartičky. Pak byl nástup na ranní koupání. Po koupání jsme si vyčistili zuby. Potom jsme měli snídaní. Po snídani bylo bubnování. Poté byla morseovka, bodování a dřevo. Následovala svačina a po svačině

začalo Robinsonovo dopoledne. Vyráběli jsme sluneční hodiny, museli jsme přesně vykopat díru a do ní zapíchnout klacek směřující na sever. Dnes se rozjela Zálesácká dovednost pod vedením Ajaxe. Byli jsme přivázáni za nohu k trojnoze a vytaženi do výšky. Museli jsme se odvázat. K obědu byly placky nebo kaše s kakaem a cukrem. O poledňáku se přestavovala nepovedená týpka. Potom bylo koupání. Pak následovala etapa. Museli jsme plavat v rybníce a zapamatovávat si kódy. K večeri byla koprovka nebo kaše. Po bubnování byla další etapa. Museli jsme přinést oheň a museli jsme se o něj starat a živit ho. Musí nám vydržet až do rána.

Biggles

Sedmý den

Dnes jako každé jiné ráno bylo bubnování, koupání ve studeném rybníce a pískání

morseovky. Program začal až v poledne, kdy jsme se měli jít rozhlédnout po okolí. Každá družina dostala nehrajícího a ten jim ukazoval určitá místa v okolí. My Káňata jsme šla s Rybou. Ten nás provedl nejvíce místy a neflákal se jako ostatní nehrající. Za to dostal konzervu ananasu. Večer v týpí se udála zajímavá věc. Šéfové týmů se dozvěděli, že budou muset přespat v divočině. Jejich týmy budou bojovat o věci, které k tomu potřebují. Můj tým byl nejhorší a nic mi nepřinesl, měl jsem přespat jen ve slípech. Vedoucí nám však dovolili vzít si jednu věc dle vlastního výběru. Díky tomu jsem získal spacák. Teď už jen přespat v lese a ráno co nejrychleji doběhnout na bubnování.

Klobouk

Osmý den

Ráno jsme vstali. Šli jsme se vykoupat a vyčistit si zuby. A šli jsme konečně na snídani. Na bubnování jsme si něco málo řekli, co se bude dít dál. Milan přečetl z knížky Robinson Crusoe a bylo jasné, co bude za etapu. Dopoledne jsme dělali z kukuřice mouku. O odpoledním koupání šlo pár lidí na zálesáckou dovednost. Já šel až pak. Byli jsme přivázáni za nohu ve výšce a měli jsme se přitáhnout a rozvázat. Dali to: Malina – já, Orel, Žába. Bylo to super! Pak

byla etapa, měli jsme vyrobit dva luky a 4 x 3 šípů čili dvanáct šípů. Biggles měl svůj šťastný šíp, ale podle mě je fakt dobrej.

Malina

Devátý den

Vstali jsme už v půl osmé. Vykoupali jsme se a nasnídali, ale nešli jsme na pískání ani na dřevo, ale do jídelny. Sedli jsme si po týmech a zjistili jsme, že nám začíná první skleníčkárna. Byly to tři okruhy a měli jsme na to 12 hodin. Já a můj tým jsme začínali u sněmáče, ale v opačném směru. Vždycky dva týmy vyrážely z jednoho stanoviště, jeden v jednom směru a druhý v opačném směru, stanoviště byla: latrína, sněmáč a studánka. Asi v půlce cesty začalo hrozně pršet a padat kroupy, ale pak bylo hezky, ale před tím

nejhorším slejvákem nás zachránila autobusová zastávka u Mužeťáku. Já a můj tým jsme dorazili čtvrtí a pořadí: 1. Mabe, 2. King-kong, 3. Klobouk, 4. Ondra, 5. Ferda, 6. Jacob.
Ondra

Desátý den

Dnes byl budíček asi v 9 hodin. Potom bylo ranní koupání, voda byla celkem teplá. Potom

bylo čištění zubů a snídaně. Pak bylo bubnování, pískání, bodování, dřevo. Pak bylo Robinsonovo dopoledne, vyráběli jsme žebříky, když jsme byli asi v polovině výroby, byla svačina. Po svačině bylo dodělávání žebříků, potom, když byl žebřík hotov, následoval oběd. Po obědě byla etapa Ovoce na palmě. Při startu etapy se tým dostavil k jídelně a vystartovalo se. První se běželo kousek za latrínu ke Křečkovi, potom k Rybovi, potom k Čkinovi, pak k Ivovi, pak k Žábě a nakonec ke Kapslíkovi, pak k Veverkovi a pak jsme doběhli do jídelny. Tam jsme si naše ovoce snědli. Ale náš tým byl v této etapě poslední. Následovala večeře, koupání, bubnování a pak teplý spacák.

Jedenáctý den

Vstávali jsme okolo půl osmé. Šli jsme se vykoupat. Potom jsme si vyčistili zuby a šli na snídani. Potom jsme šli na autobus, ti schopnější šli pěšky. Dali jsme si sraz před koupalištěm, vykoupali jsme se a měli jsme rozchod. Já jsem šel do armyshopu. Koupil jsem si tam nůž za 250 Kč a pak jsme šli na oběd. Dal jsem si s Obrem smažený sýr s hranolky, tatarkou a dvěma deci coca-coly. Pak jsme šli do Pompa a do potravin. Koupil jsem si tam pendrek, dvakrát bonbony a čaj ledový. Šíří s Kapslíkem a Čkin zůstali v táboře, četli si a k obědu si dali míchaná vajíčka. Návštěva Písku se mi líbila, navštívil jsem

nové město a určitě se tam zase podívám. Když jsme se vrátili do tábora, měli jsme dvě hodiny volno, pak jsme se vykoukali a šli jsme spát.
Matyáš

Třináctý den

Měl jsem službu, takže jsem hlídal a vstával dřív než ostatní. Ráno vyrazili zájemci na 62 kilometrů dlouhou putovní výpravu po okolí, no nevím, jestli

zrovna po okolí, když říkali, že šli přes Orlík a Zvíkov, když náš tábor je u Bořic. Když odešli, byl budíček, koupání, snídaně a bubnování, pak dřevo a spíše odpočinkový den. Byla etapa, byli jsme konečně v něčem první. Měli jsme nanosit co nejvíce bahna z rybníka na cestu do vajlinku. Jinak se nic moc nedělalo. Večer bylo bubnování a tam jsme si něco přečetli, vyjmuli sekeru a šli spát.

Lev

Čtrnáctý den

Ráno měla rádcovská akademie a pár dalších schopnějších lidí prodloužený budíček, protože ve čtvrtek byli na pochodu. Když jsme se všichni vzbudili, tak byla snídaně a šli jsme do sněmáče, abychom se dozvěděli, co a jak. Bitva s Hydrou navazovala na minulý rok. Ondrova žena čili princezna zemřela a král byl těžce nemocen. Udělali jsme rytířský turnaj a šest nejlepších se stalo šlechtici. Byli to: já, Ondra, Jacob, Karatista, Mabe,

Klobouk. Vybrali jsme si lidi do své družiny a šli jsme se zeptat děda Vševěda, co s králem je. Museli jsme s ním mluvit ve verších a moc nám to nešlo. Řekl nám, že ho zaklela čarodějnice a musíme najít ingredience do protijedu. Ty jsou: devítisil, živá voda, černé uhlí a magičtí hadi. Devítisil jsme sbírali na louce, kterou hlídali rozzlobené dříady a my jsme měli kytek nejméně.

Potom jsme na Hydru útočili po skupinkách, oni když nás zabili, tak si obnovili životy. My jako jediní jsme je pobili. U živé vody jsme zpívali a zabíjela nás nesmrtelná strašidla. Černé uhlí představovaly tenisáky, které jsme museli poslepu najít. Hady jsme brali jiným jako při vlajkové, ale s meči. Potom se Dobro postavilo proti Zlu a Zlo vyhrálo. Čarodějnice byla prý královou sestrou a

následkyní trůnu, ale král ji silou vyhnal, a proto ho teď popravila. Mezitím bylo samozřejmě jídlo a svačiny a potom jsme šli spát.

Ferda

Patnáctý den

Ráno byl budíček. Vstali jsme a šli jsme se koupat. Potom byla snídaně a pak jsme šli do sněmáče. Tam jsme si řekli, co a jak a pak se do tábora nahrnuli rodiče. Naložili vlčatům bedny a odvezli je. Všichni ukazovali rodičům tábor. Pak každý odjel, kam chtěl. Někdo jel do Písku nebo do Blatné, na Zvíkov nebo někam jinam. Museli jsme se vrátit v sedm

hodin. Všichni byli přežraní, ale všem se návštěvák určitě líbil.

Biggles

Šestnáctý den

Ráno byl budíček, koupání, dřevo a bubnování. Potom jsem měl službu a zbytek týmu vařil sůl. Po obědě byl poledňák a kontrola soli. Oznámili nám, že budeme dělat vor pro sirky. My jsme vymysleli čtvercovou

konstrukci ze dřeva se stožárem, rovněž ze dřeva. Po vyfocení nám vory někdo ukradl a odvezl. Morseovkou jsme se dozvěděli, že vory jsou v L – remízku. Doběhli jsme tam, popadli vor a běželi k rybníku. Převezli jsme sirky a zapálili svíčku. Bohužel až po Ondrovi. Večer jsme osvobozovali Pátka, tedy King-konga. Já jsem dvakrát zahučel do dost hluboké bažiny. Nakonec jsme ale byli druzí. Tento den byl (až na koupele v bahně) fajn.

Šutr

Sedmnáctý den

Tento den začínal jako každý jiný táborový den. Byl budíček, koupání, snídaně, bubnování, pískání a dřevo. Po dřevu jsme až do svačiny a i do oběda dělali šípy. Sám jsem si jich několik splnil. Hodně lidí si dodělalo zbytek šípů, které jim chyběly, ale někdo si je začal plnit dopředu. Ke svačině byl čokoládový puding. Potom se opět rozjely šípy. K obědu bylo víc jídel: puding, knedlík s vajíčkem, těstoviny s kečupem, omáčkou a nebo suché. O poledňáku jsme zase dělali šípy a kroniku. Po poledňáku byla instruktáž k etapě. Jako etapa bylo vytahování vajíček z děr po kůlech. Vajíčka představovaly prázdné vnitřky kinder-vajíček. Museli jsme je vyplavit vodou. Když vyplavaly nahoru, měli jsme je vzít a běžet s nimi do jídelny, kde jsme je vyměnili za pravá slepičí vejce. Ta jsme museli pak uvařit. My jsme si počkali, takže když jsme viděli, že King-kongovi ani Mabemu se neuvařily žloutky, vytáhli jsme to až po nich a díky tomu jsme byli první. Druzí byli

nakonec Mabinsoni, třetí King-kong, čtvrtí Ferda, pátí Ondra a poslední jako obvykle Jacob. Po etapě byla večeře, koupání, bubnování, při kterém se četly povídky Šimka a Grossmanna, při kterých jsme s e hodně pobavili. V noci byl šíp odvahy, na který jsem se přihlásil., ale nešel – nechtělo se mi vstávat.

Šákul

Osmnáctý den

V noci na dnešní den probíhal šíp odvahy. Přihlásilo se na něj patnáct Krhútů, ale zvládli to jen čtyři. Přitom

stačilo dojít k boudě u křížku. Ráno bylo bubnování, koupání atd.. Po snídani, ke které byl chleba s nutelou, jsme šli pracovat na cestu k Bořicím, kde jsme vytrhávali kořeny. Pracovali jsme dvě hodiny a poté šli do tábora. V táboře jsme dělali šípy a

nováčkovskou

zkoušku, což se většině oddílů dařilo. Spousta nováčků už začala dělat šípy. Nemálo členů už má více šípů, než potřebují. Večer ve sněmovním týpí jsme se dozvěděli zajímavou věc. Prý dnes večer v deset hodin začne závěrečná etapa a bude mít několik částí. První část trvá sedm hodin. Každý tým dostal papírky, na kterých jsou zakreslena místa. Na určených místech je sklenička, ve které jsou lístečky s body. Cílem týmů je přinést co nejvíce bodů do sněmáče. Ve hře jsou však i chytači, a ti když nás chytí, musíme jim dát body, co máme u sebe.

Klobouk

Neznámý den

Ráno jsme jako každý jiný den vstali, vykoupali jsme se a šli si vyčistit zuby. Potom byla snídane a pak ranní bubnování. Na bubnování nás seznámili s etapou. Měli jsme udělat z rozpůleného kokosu lodičku se svíčkou. Pak byla svačina a po svačině jsme začali pracovat na kokosech. Za chvíli byl oběd a o poledňáku byla pro dobrovolníky sauna. Ti, kteří nechtěli jít do sauny, zůstali nahoře a dělali svíčky z včelího vosku. Jakmile se lidé ze sauny vrátili, byla svačina. Po svačině byla večeře. Na večerním bubnování jsme se dozvěděli, že bude noční etapa. Když se setmělo, tak jsme šli na louku a tam nám vysílali ze strážovického vysílače zprávu v morseovce a pak jsme měli splnit úkol. Potom jsme šli spát.

Piškot

Závěrečka - Mabinsoni

Letošní závěrečka začínala večer, takže jsme si všichni užívali každodenního programu. A vtom ta rána. Dozvěděli jsme se, že závěrečka začíná ve 22:00 hodin a že bude mít několik částí. První část byla o tom, že každý tým měl pět skleniček na místech poblíž tábora. Ve skleničkách byla po třech čísla od 1 do 4. Naším úkolem bylo po dvojicích nanosit co nejvíce nejvyšších čísel, abychom z nich měli větší konečný součet než ostatní týmy. Ve hře byli také tři chytači, kterým jsme po odchycení museli odevzdat všechny kartičky, které jsme měli s sebou. Tato část pokračovala do 5:00. V 6:00 začínala druhá část. Byla to normální hvězdicovka. Sice všichni z mého týmu říkali, že už nemůžou, ale ušli jsme to na 3. místo. Konečné pořadí tedy: 1. Ondra, 2. Klobouk, 3. Mabe, 4. Ferda, 5. King-kong a 6. Jacob.

Mabe

Závěrečka - Kingové z ostrova

Večer na bubnování nám řekli, že začíná závěrečná etapa. Byla rozdělená na více částí, ale neřekli na kolik. Pak začala první část. Bylo to o tom, že každý tým dostal pět míst, kde měl čísla s bodovými kartičkami od 1 – 4. Naše místa byla: vykotlaný pařez za Liškou, skruž za Bohdanem, skruž u Lišky, kameny u kontejneru u Bořic, kameny za brambůrkami. Problém byl v tom, že kolem tábora se pohybovali chytači. Pořadí bylo Ondra, Klobouk, Mabe, já, Jacob. Tato část trvala od 22:00 do 5:00 ráno. Pak začala druhá část. Byla to hvězdicovka. První naše kontrola byla na Mužetáku, další pak cedule "Pozor lom" u Kožlí, zastávka Radobytce, křížek u Dolu a kamenný kříž u Malčic. Pak jsme s e vrátili a byl čas na večeři. Po ní jsme šli na kříž za Pančářem, ale já nedošel, jelikož u sila se mi začala motat hlava a seknul jsem s sebou a pak si pamatuju jen, jak jsem lezl do spacáku. S ostatními šel Ryba a šli na Strážovický vysílač a na skruž u rozcestí Kožlí – tábor –Holušice. V deset hodin večer jim řekli, že mají jít spát.

King-kong

Závěrečka - Robinsoni z klobouku

Na večerním bubnování 18. táborového dne nám byla oznámena zajímavá, ale už očekávaná zpráva. Začíná závěrečka! Ve 22:00 začátek. „Teple se oblečte, vezměte si baterky a rozdělte se do dvojic,“ volal Tkáňa. Náš tým se rozdělil takto: Klobouk – Samotář a Šákul – Šáša. Ze začátku nám to šlo, ale pak jsem začal ztrácet a upadat. Potom jsme se na tu hvězdicovku spojili a já jsem byl totálně na dně. Spoustu věcí si

nepamatuju. Pamatuju si jenom, že mě hodně lidí přemlouvalo. Nakonec jsem to ještě zvládl a tu první část, sice s pomocí členů týmu, zvládl. Druhá část byla taky hvězdicovka. Na začátku mi pokračovala krize. Zase si hodně věcí nepamatuju, asi jsem byl ve spánku. Potom mi Bejk říkal a vyprávěl o sobě. Šel s námi až do Bořic. To mě museli podpírat dva lidi: Klobouk a Šáša. Šli jsme ke křížku za Pančárem. Tam jsem si odpočinul a cestou zpátky už jsem šel sám. Už mi bylo dobře. Potom už jsem chodil dobře až na čas kolem tak čtvrté hodiny. To jsem usínal, ale to bylo krátký, ani jsem to nedal znát. Ale Samotář, ten měl taky krizi, už usínal a říkal, že má puchýře. Opravdu měl puchýře. Pomáhali jsme mu, ale nechtěl, když jsme šli k zastávce v Radobyčcích. Zjistili jsme, co na něj platí. Když jsi k němu přišel a chytil jsi ho za ramena a řekl, že už je to jenom kousek, všechny předběhl. Cestou zpátky jsme se Šášou zpívali, tak mi cesta uběhla rychle. Došli jsme do tábora a Veverka Samotářovi ošetřil puchýře. Do konce zbývala hodina a půl, stihli jsme ještě dvě trojky a pak byl konec. Byli jsme druzí.

Šákul

Závěrečka - Ztroskotanci

Večer po bubnování nám řekli, že začne první část závěrečky ve 22:00. Každý tým dostal pět svých stanovišť, ve kterých se nacházejí kartičky od 1 do 4 a každé číslo bylo ve skleničce třikrát. Měli jsme se rozdělit v týmu na dvojice, já jsem chodil s Hanumanem a Máťa chodil se Lvem. Naše skleničky byly docela blízko tábora. Naše nejbližší sklenička byla za výpustí rybníka. Když jsme se s Hanumanem vraceli, tak nás překvapil chytač Veverka a zahnal nás směrem k rybníku a já jsem uklouzl a spadl do něj. Poté jsme s Hanumanem chodili ke skleničce směrem k úlům a tam jsme šli asi osmkrát po sobě. Pak jsme chodili s Ferdou k remízku u Bořic. Když jsme se podruhé vrátili, potkali jsme Máťu před sněmáčem a ten nám řekl, že Lev spí. Tak Máťa šel s námi. Když jsme se vrátili, šli

jme vzbudit Lva a šli jsme zase k úlům. Při této části etapovky jsme skončili poslední s 87 body. Tato část končila v 5:00 a druhá část začala v 6:00 a byla to hvězdicovka. Začali jsme chodit nejdřív na místa za 6 bodů. Hanuman nás brzdil a každou chvíli jsme měli přestávku. Šli jsme nejdříve ke křížku mezi Bořicemi a Radobyčci. Všechny kontroly měly svůj

unikátní kód, třeba MDF – A26. Poté jsme šli k ceduli Blatná 14, dál skruž na rozcestí Holušice – Kožlí – tábor, na které jsme omylem rozbili skleničku, já ji proto slepil, ale stejně jsme ji museli jít vyměnit, a proto jsme museli jít na Mužeťák. Hanuman se rozhodl, že půjde bez bot, i když jsme ho přemlouvali, k zastávce v Radobyčcích. S sebou

jsme si nevzali ani mobil a lékárníčku. Poté jsme šli na zastávku mezi Dolem a Lomem. V táboře nám poté řekli, že stihneme ještě kapličku u Dolu. Když jsme se vrátili, tak nám řekli, že máme jít na panely, ale nám už se tam nechtělo a zapáchli jsme to u Lišky a vrátili se do tábora. Bohužel jsme skončili poslední.

Jacob

Závěrečka - Trosečníci

Večer jsme šli do sněmáče a všichni jsme už tušili, že bude závěrečná etapa. Řekli nám, že bude na více částí, ale neřekli na kolik. V 10 hodin začínala první část. Každý tým měl 5 stanovišť v blízkém okolí tábora. Naše stanoviště byla: starý posed za nejdelším cípem L – remízku a dub za L – remízku a louky u Bohdana, ten jsme nenašli, protože byla tma a s baterkami jsme ho nenašli, ten jsme našli až ráno, kdy bylo světlo. Pak dvě stanoviště: za Liškou a před Liškou u malých schůdků. Tato stanoviště v sobě měla body: tři čtyřky, trojky, dvojky a jedničky. Těžší a zábavnější to bylo, protože byli tři chytači, kteří nás při tom chytali. V pět ráno skončila první část, druhá, která byla až do deseti večer, byla hvězdicovka po větším okolí, a to už Masařku šíleně bolely nohy a ještě ho bodly dvě vosy. Ve třičtvrtě na deset jsme už dochodili dvě poslední trojky a pak jsme šli spát. Tahle závěrečka byla velmi vyčerpávající.

Fery

Závěrečka - Pátci

Letošní závěrečka začala už v deset! Byla rozdělena na několik částí, ale kolik jich bude, nechtěli říct. První část probíhala tak, že jsme se rozdělili v týmu na dvojice: já a Matyáš, Biggles a Milan, dostali jsme dohromady pět plánek, kde máme zakreslené své skleničky. Ale mohli jsme mezi sebou skleničky vykrádat a brát si jejich barevná číslíčka ve skleničkách (čtyřky, trojky, dvojky, jedničky). Trvala sedm hodin a poslední byl Jacob, Ferda, King-kong, Mabe a já. Pak začala druhá část, ale to bylo za světla a byla to hvězdicovka. Začali jsme u kapličky ve Strážovicích, ta byla za devět dnů, pak kaplička u Dolu za šest dnů a na konec Smetanku za tři dny, ale mezi tím jsme měli další skleničky.

Ondra

Dvacátý den

Den po závěrečce byl odpočinkový den. Spali jsme až do dvanácti. Potom jsme se šli koupat, byla hrozně studená voda. Nemuseli jsme dělat tempa, museli jsme si jenom umýt nohy. Potom byla volná svačina. Každý si mohl dát rohlík s něčím. Já třeba měl rohlík s hromadou nutely a mléko. Potom bylo bubnování, tam se nám řeklo, že se skouknou týpka půjde se na dřevo. Ten, kdo chce, může potom přinést ještě jednu otep

na saunu. Já jsem přinesl. Radek už to tam připravoval. Když to potom zapálil, tak jsme měli přinést kbelík s vodou, abychom zalévali trávu, protože hořela. Museli jsme držet plachtu, protože byl velký vítr. Potom nás zavolali a šli jsme dovnitř. Byli jsme tam asi deset minut. Pak jsme museli hned skočit do rybníka. Už jsme zůstali v indiánském a nemuseli jsme se koupat. Večer bylo bubnování. Po bubnování byly sliby. Všichni odešli, jenom my jsme tam zůstali. Veverka s Rybou si nás postupně brali. Šel jsem ke slibovému ohni. Řekl jsem slib a dostal jsem šerpu. Podepsali jsme se na nějakou listinu a šli jsme spát.

Obr

Dvacátý první den

Ráno jako každý den jsme se hned ráno šli vykoupat. Potom jsme šli na snídani a na bubnování. Pak jsme svižným krokem zamířili k Ostrovci na vlak. Byla výluka, takže jsme pak jeli autobusem. Z nádraží jsme šli k bazénu. V bazénu jsme si užívali na tobogánech a ve vířivkách. Po vykoupaní jsme došli na náměstí, kde jsme dostali rohlík se šunkou a pak byl rozchod. Někdo šel do armyshopu, někdo do samošky. Mě Tkáňa pozval do pizzerie. Šli s námi ještě Honz a a Nána. V restauraci už seděli Ondra, Mabe, Kong a Klobouk a usrkávali kofolu. My jsme si sedli do pohodlných křesílek, objednali a čekali. Nám přišel předkrm, kluci pořád upíjeli svoji kofolu. Nám přišla pizza, kluci pořád upíjeli kofolu. Nakonec jim přinesu jejich pizzy, ale tu, co měl Mabe, měla dostat Nána. Nechali jsme si pizzu zabalit do krabičky a oni jen do alobalu. Mohli jsme se usmát. Pak jsme měli nástup a šli jsme na vlak. Nakonec jsme šli z Čimelic pěšky.

Biggles

Dvacátý druhý den

Dnes byl prodloužený budíček, vstávalo se ve 13:00. Před budíčkem nás bylo hodně vzhůru. Po budíčku bylo koupání, snídane a sněm, na němž jsme zjistili, že budeme bourat nepoužívaná týpka. Po sněmu byl poledňák. Tento den si všichni chtěli odpočinout a užít svých koupených věcí. Já osobně jsem si připadal jako

nemrtvá stvůra. Po poledňáku jsme se rozdělili na skupinky, které dělaly různé práce (likvidace prázdných týpek). Mezi těmito věcmi přšelo. Večer jsme se šli koupat za deště, voda byla teplá jako každý den (pro mě). Na sněmu jsme zjistili., co se bude dělat příští den. Pak si hlídky rozdělily noc. Konec odpočinkového dnu.

Samotář

Putování rádcovské akademie

Ráno nás, rádcovskou akademii a zájemce, vzbudili půl hodiny před budíčkem. Řekli nám, že vyrážíme. Napřed jsme šli do Radobytců a odtud do Ostrovce. Z Ostrovce nás poslali na Zvíkov. Tam nám Tkáňa koupil sekanou. Dál jsme pokračovali na zvíkovský vltavský most. Tam jsme se dozvěděli, že půjdeme dalších 16 km na Žďákovský most. Bylo to těžký, ale došli jsme. Tam Biggles zjistil, že má nateklou nohu, a tak s Bejkem a Jacobem odjeli autem a my ostatní došli do tábora pěšky.

King-kong

Táborové bodování velkého oddílu

1.	Salám	198	13.	Samotář	103
2.	Šákul	172	14.	Obr	99
3.	Klobouk	156	15.	Ferda	96
4.	Jacob	148	16.	Hanuman	85
5.	Ondra	136	17.	Šáša	72
6.	Malina	133	18.	Karatista	71
7.	Biggles	131	19.	Králík	66
8.	Matyáš	130	20.	Lev	64
9.	Máťa	127	21.	King-kong	63
10.	Šutr	116	22.	Orel	50
11.	Piškot	105	23.	Masařka	47
12.	Eragon	104	24.	Mabe	44

Celoroční bodování velkého oddílu

1.	Karatista	977	13.	Malina	682
2.	Klobouk	964	14.	Šáša	673,5
3.	Salám	951,5	15.	Šákul	670
4.	Biggles	866	16.	Eragon	663
5.	Jacob	860	17.	Hanuman	663
6.	Ondra	839	18.	Ferda	640
7.	Piškot	798	19.	Mabe	617
8.	Máťa	787	20.	Šutr	524,5
9.	Králík	735,5	21.	Masařka	518,5
10.	Samotář	704,5	22.	Obr	470,5
11.	King-kong	701	23.	Lev	438
12.	Matyáš	686	24.	Orel	421

Stoprocentní docházka na výpravy od září - *Biggles, Salám*

Jedenkrát chyběli - *Máťa, Ondra, Karatista*

Táborové bodování Pavouků

1.	Tin-tin	117	9.	Hlína	66
2.	Blecha	100	10.	Jonáš	63
3.	Filuta	96	11.	Furno	62
4.	Kukuřice	89	12.	Bambulka	51
5.	Pušťík	87	13.	Ovce	50
6.	Meč	78	14.	Žralok	42
7.	Vojta	76	15.	Albatros	41
8.	Míra	73	16.	Šídlo	38

Celoroční bodování Pavouků

1.	Tin-tin	245	9.	Jonáš	178
2.	Blecha	241	10.	Meč	172
3.	Filuta	240	11.	Hlína	171
4.	Furno	219	12.	Šídlo	169
5.	Žralok	208	13.	Ovce	160
6.	Kukuřice	207	14.	Míra	159
7.	Bambulka	206	15.	Vojta	134
8.	Albatros	185			

Robinsonovy úkoly z průběhu školního roku

první úkol – přečíst si knihu Robinson Crusoe a napsat si o tom zápis do deníku.

kartička: *nůž*

splnili: *Šákul, Jacob*

druhý úkol – po dobu 14 dní doma vykonávat alespoň 3 domácí práce – potvrzují rodiče

kartička: *lano*

splnili: *Ondra, Dominik, Jacob, Karatista, Biggles, Milan, Eragon, Matyáš, Klobouk*

třetí úkol – po dobu 7 dnů se nekoukat na televizi a nepoužívat počítač (a další obdobná herní zařízení). Splnění tohoto úkolu potvrzují rodiče.

kartička: *kompas*

splnili: *Jacob, Samotář, Karatista, Dominik, Denis, Biggles, Pepa, Matyáš, Šutr, Králík*

čtvrtý úkol – po dobu 14ti dnů si poctivě zapisuj všechny své příjmy a výdaje. Po 14ti dnech je sečti a vyznač 3 věci, za které jsi peníze utratil a považuješ je za zbytečné. Pro kontrolu předlož seznam příjmů a výdajů.

kartička: *hodinky*

splnili: *Biggles, Jacob, Ondra, Dominik, Hanuman, Pepa, Králík, Spacák, Klobouk, Morče, Šákul*

pátý úkol - ve svém okolí si vyber jednu osobu (rodiče, sourozenci, spolužáci, kamarádi, ...) a po dobu jednoho týdne mu/jí tajně pomáhej. Dotyčná osoba by o tom neměla

vědět. Pro splnění úkolu je třeba si o tom ještě zapsat zápis do deníku – kdo je tebou vybraná osoba, co jsi pro ní dělal, jestli zjistila kdo jí pomáhá, jestli tě to bavilo a podobně (zápis alespoň na jednu stránku)

kartička: *mapa*

splnili: *Biggles, Klobouk, Matyáš, Šákul*

šestý úkol - do DENÍKU si nakresli plánek okolí svého bydliště (na jednu stránku a barevně), vyznač kde bydlíš, okolní ulice, domy, obchody ...

kartička: *sud*

splnili: *Spacák, Mrkev, Hanuman, Dominik, Eragon, King-Kong, Matyáš, Šákul, Biggles, Klobouk*

sedmý úkol - UZLY - na schůzce vždy vyhradte 5 minut, za kterých předvedete, že umíte vázat uzly. Kdo letos pojede na druhý (či více) tábor velkého oddílu = má již nováčkovskou a slib, uváže základní šestku. Kdo letos pojede na první tábor velkého oddílu (nemá ještě slib), uváže alespoň 4 uzly ze základní šestky. Kdo naučí někoho z nováčků uvázat všech 6 základních uzlů a dotýčný nováček mu to potvrdí, „učitel“ dostane speciální kartičku.

kartička: *svíčka*

splnili: *Ondra, Orel, Biggles, Pepa, Mabe, Dominik, Hanuman, Matěj Puščík, King-Kong, Šáša, Lev, Klobouk, Spacák, Morče, Matyáš, Jacob, Šákul, Karatista, Máťa, Samotář, Kuba Obr*

osmý úkol - POVÍDKA

Robinson na své cestě za dobrodružstvím upadl do zajetí a stal se otrokem v domě kapitána pirátů Abd el Mámího. V zajetí strávil několik let, než se mu podařilo uprchnout. Do DENÍKU si napište povídku o tom, jak jste upadli do zajetí pirátů a jak se vám podařilo z tohoto zajetí uprchnout. Komu je 11 a méně let, bude mít povídku na 2 stránky (maximálně půlku jedné stránky může zabírat obrázek). Komu je 12 a více let, bude mít povídku na 3 stránky (maximálně půlku jedné stránky může zabírat obrázek). S psaním povídky vám mohou trochu pomoci rodiče, ale ne aby to psali za vás :) Povídky předkládejte na schůzkách, znovu opakují, že musí být napsány v deníku.

kartička: *prkno*

splnili: *Biggles, Klobouk, Samotář, Pepa (Salám), Karatista, Jacob, Obr, Šutr, Dominik, Puščík*

devátý úkol - ZÁPISKY Z CEST

Robinson toužil navštívit a poznat cizí země a nakonec se mu to i povedlo. Stejně tak vy jste určitě cestovali po cizích zemích a máte z toho spoustu zážitků....

Do DENÍKU si napište na 2 stránky informace o nějaké cizí zemi, kterou jste navštívili – jak se daná země jmenuje, kde se nachází, jaké je její hlavní město, jakou se tam mluví řečí, čím se platí, co je tam zajímavého, co se vám tam líbilo, můžete napsat, jestli byste tam chtěli žít a podobně. Půlku jedné stránky může zabírat obrázek nebo fotografie z vaší dovolené či mapka. Rodiče vám mohou pomáhat, můžete informace zjišťovat na

internetu nebo z encyklopedie. Ale zapojte i vlastní fantazii a pouze neopisujte co najdete. Kdo nebyl nikdy v zahraničí, napište totéž, ale o České republice.

kartička: *sekera*

splnili: *Biggles, Šákul, Samotář, Dominik, Matěj (Pušтік), Obr, Karatista, Jacob*

desátý úkol – Robinson jako sluha

Robinson v domě Abd el Mámího pracoval nejprve jako sluha a svými službami a oddaností se stal oblíbencem svého pána. Vyzkoušejte si také, jaké to je, někomu věrně a oddaně sloužit ...

Vyberte si jeden víkendový den a v jeho průběhu se snažte za rodiče dělat co nejvíce práce a pomáhat jim. Můžete jim například ráno donést snídani do postele, uklidit doma, po obědě umýt nádobí, zajít na nákup, vyvenčit psa, přečíst mladšímu sourozenci pohádku, ... zkrátka se chovejte jak nejlépe dovedete a rodičům pomáhejte ve všem, na co sami stačíte. Kdo přinese od rodičů potvrzení, že byli s „vašimi službami“ spokojení, dostane za odměnu další kartičku.

kartička: *koš na ovoce*

splnili: *Jacob, Samotář, Biggles, Karatista, Hanuman, Milan, Eragon, Matěj (Pušтік), King-Kong, Klobouk, Matyáš, Salám, Králík, Ondra, Šutr*

jedenáctý úkol - Robinson cvičí

Po dobu 10ti dnů musíte denně alespoň 20 minut cvičit (posilovat) – kliky, dřepy, sklapovačky, angličáky, přitahy na hrazdičce, či cokoliv jiného. Tento úkol potvrzují opět rodiče.

kartička: *brašna*

splnili: *Klobouk, Matyáš, Samotář, Ondra, Dominik, Máťa, Karatista, Biggles, Salám, Jacob*

dvanáctý úkol - Robinson se učí být trpělivý

Zavří se na dvě hodiny sám do pokoje, kde budeš po celou dobu sedět na zemi se zavázanýma očima. V těchto dvou hodinách nesmíš dělat nic jiného než sedět (nesmíš se s nikým bavit, poslouchat hudbu, telefonovat, jíst, měnit místo, ...)

Splnění úkolu potvrzují opět rodiče.

Zároveň kdo splní tento úkol, může si na schůzce nechat vypsát šíp trpělivosti (pro ty, kteří mají již hotovou nováčkovskou zkoušku).

kartička: *lastura*

splnili: *Máťa, Dominik, Biggles, Samotář, Jacob, Hanuman, Salám, Karatista*

třináctý úkol – Robinson uklízí v jeskyni

Na jaře, po období zimních dešťů, si Robinson uklízel v jeskyni, kde trávil tou dobou většinu času ...

Doma si budete po dobu 10ti dnů udržovat ve svém pokoji takový pořádek, že vám rodiče sami potvrdí, že jste se opravdu snažili a měli po celou dobu perfektně uklizeno.

kartička: *dalekohled*

splnili: *Klobouk, Biggles, Hanuman, Ondra*

čtrnáctý úkol – Schody v domě Abd el Mámího

Robinson naběhal při službě v domě Abd el Mámího tisíce schodů ...

V rozmezí sedmi dnů budete muset vyjít celkem 1000 schodů. Počítají se pouze schody, které nachodíte směrem nahoru, scházení schodů se tedy nepočítá. Počítejte si všechny schody které vyjdete a jistě nebudete mít problém tento úkol splnit.

kartička: *člun*

splnili: *Hanuman, Karatista, Dominik, Eragon, Jacob, Šákul, Klobouk, Obr, Biggles, Mabe, Salám, Šáša, Šutr, Ondra, Samotář*

patnáctý úkol – Robinson zpytuje své svědomí

V době, kdy byl Robinson v africkém zajetí, mnohokrát přemýšlel o tom co udělal, jak by chtěl vrátit čas a změnit některá svá rozhodnutí ...

Nyní máte možnost udělat něco, co jste předtím neudělali. Vyberte si jeden z úkolů, které jste během roku nesplnili a splňte ho teď. Podmínky pro všechny úkoly platí stejné, jako tomu bylo v prvním kole.

kartička: *obrázek připadající ke konkrétnímu úkolu*

Robinsonovy povídky

Povídka

Jednou, když jsem jel na obchodní cestu do Indie mne přepadli piráti. Jeli jsme lodí tři týdny, když jsme zjistili, že jsme se ztratili. Dva týdny jsme bloudili po Indickém oceánu, když tu se objevila na obzoru loď. Bez vlajky, znaků či světel. Napadlo mě jediné – piráti. Snažili jsme se ujet, ale byli rychlejší. Připluli k lodi, přehodili lana, prkna a zaútočili. Bránili jsme se, ale neúčinně. V boji padla většina posádky, zbytek zajali. Já se schoval do truhly, ale nakonec mě našli. Zajali mě a strčili do nákladového prostoru ke zbytku posádky. Týden jsme se plavili nejspíše na sever, ale nevím to přesně. Pak mezi piráty vypukla vzpoura, ve které zemřel navigátor pirátů a já jsme se stal jediným na palubě schopným řídit loď. Piráti mi dali svobodu za to, že je dovedu ke břehům Indie. Moc jsem jim nevěřil, ale nakonec na to přistoupil. Ke břehům Indie jsme dopluli za dva týdny. Piráti začali slavit. Opilým pirátům ani nepřišlo divné, když jsme odemknul podpalubí, osvobodil posádku a vydal se do města. Společně s posádkou jsme se nechali najmout mladým anglickým kapitánem z lodi Peace a s nákladem drůbeže se vydali na cestu do Anglie.

Lov na piráty

Byl krásný letní den a měli jsme za úkol, abychom potlačili piráty. Tento úkol jsme dostali od krále Anglie. Tuto výpravu měl vést kapitán Johnson, jenže někdo ho týden před vyplutím zastřelil. Takže kapitánem se stal John Fredericson. Byl to chlap, který měl takovou nenávist k pirátům, že by radši zemřel, než by ho zajali. To se taky stane, ale nebudu předbíhat., takže se vrátíme k ději. Každý z nás, když vcházela na palubu, dostal pistoli, váček s prachem (střelným) a šavli. Měli jsme jasné pravidlo, že když se objeví

piráti, máme na ně zaútočit a bít se dokud se nevzdají. Naše lůžka nevypadala moc dobře, ale byla celkem pohodlná. Každé ráno v 7 hodin jsme museli být v podpalubí, když někdo přišel pozdě, musel drhnout podlahu nebo zůstal celý den v koši na stožáru a musel hlídat. Jednou brzy ráno začal zvonit zvon, který zvoní jen když se blíží nebezpečí. No a to nebezpečí nastalo. Náš kapitán nám řekl, ať nebereme ohled, když náš kamarád zemře, a ať bojujeme dál. Všechna děla byla připravena, všechny pušky a pistole nebyly, lana s háky připravena. Stačilo jen, aby jsme se k pirátské lodi přiblížili na dostřel mohl to začít. Chtěli jsme vystřelit první, ale piráti vystřelili dřív. Používali jiné koule než my. Ty koule byly 2 malé a spojené řetězem. Jedna tato koule nám zlomila hlavní stěžeň, který zlomil při pádu i druhý a zbýval nám jen třetí. Najednou na naší loď přicházeli piráti pomocí lan. Jeden z nich skočil přímo na mě a bodl mě do ramene. Jelikož to byla pravá ruka, upustil jsem šavli, levou jsem si chytil ránu a odplazil jsem se k spadlému stožáru. Viděl jsem, jak náš kapitán vzal pistoli, namířil k hlavě a vystřelil. Naši vojáci, když to viděli, tak ztratili naději, že by mohli vyhrát a přestávali bojovat a začali se vzdávat. Piráti také přestali bojovat a postavili prkna mezi lodě a začali nás svazovat a potom nás vzali na jejich loď a zavřeli do podpalubí. Naši loď přivázali k té jejich a táhli jí za sebou. Byl jsem vyčerpán a tak jsme po chvíli usnul. Když jsme se probudil, rameno mě tolik nebolelo, protože mi na něj někdo dal obvaz. V té místnosti, kde jsem byl nikdo nebyl a tak jsem hledal dveře a našel je. Vedly na palubu a když jsem na ní vyšel, prolétla kolem mě koule. Když jsme se vzpamatoval, viděl jsem obrovskou loď poháněnou na páru. Naštěstí byla britská. Měl jsme štěstí, protože když jsem se ptal lidí, kteří byli se mnou zajati, zjistil jsem, že museli být na palubě se svázanýma nohama a nabíjet zbraně. V tom na ně letěla koule a zabila asi polovinu. Na té parní lodi jsem se stal námořníkem, protože jsem chtěl zachraňovat lidi, kteří se dostali do stejné situace jako já. Postupem času ze mě stal důstojník lodi.

Jak mě zajali piráti

Jednoho dne, když jsem se plavil na své obchodní lodi Saint Christian mě zajali piráti. Vál příjemný letní vítr a já přemítal o úžasných obchodech s domorodci. Uprostřed mých růžových snů mě najednou z ničeho nic vyrušil hlas. Ne, nebyl to hlas, ale řev rozléhající se po celé lodi. Když jsem se probral, zaslechl jsem řev z lodního koše „Piráti na obzoru“. Vytáhl jsem dalekohled a podíval se směrem, kterým ukazoval. A skutečně. Uviděl jsem dlouhou, úzkou galéru, která se strašlivým tempem blížila k nám. Znejistěl jsem. Nevěděl jsem jestli se nechat dohnat a bránit svou loď a nebo zrychlit a o chvíli prodloužit náš střet. A najednou jsem zaslechl válečný řev a hned mi to došlo. Nemá cenu plavit se dál ani bojovat. Měli jasnou převahu, ale co se dalo dělat. „Do zbraně“ zavelel jsem a sám jsem vytáhl meč. V tom něco hvízdlo a muž vedle mě se s šípem v rameni skácel k zemi. „Štítů připravit!“ zavelel jsem a opět každý vytáhl malý čtvercový štít. Muži utvořili jakousi želvu na nás již nemohly, ale pořád zde bylo nejméně 40 zakřivených šavlí. Když od nás byli jen několik metrů, vznesla se lana a tvrdé železné háky se zabořily do mé lodi. A poté se vznesl uširvoucí rámus. Boj započal. Ze začátku jsme si vedli celkem dobře, ale pak se něco pokazilo a naše obrana se prolomila. Otočil jsem se a spatřil blížící se ruku jednoho z mých mužů a potom nic. Obklopila mě temnota a já se v mdlobách zřítíl na

zem, Když jsem se probral, stmívalo se již. Pravá půlka hlavy mě nesmírně bolela. Nejspíše, protože ta rána co jsme dostal byla fakt pecka. Kde jsem byl jsem fakt nevěděl, ale na mé lodi určitě ne. Chtěl jsem se poškrábat, ale byl jsem svázaný. Rozhlédl jsem se a viděl několik svých mužů rovněž svázaných. To znamenalo, že jsme na pirátské lodi. Nevím proč, ale na palubě nebyl nikdo jiný než my. Zavolal jsem tedy a tu vedle mě přistál pirát a přitiskl mi nůž ke krku a zasípal: „Co chceš?“ Řekl jsem mu, že mám žízeň a kam míříme. Řekl, že na nějaký pustý ostrov a ať si trhnu nohou. Chvilí jsem přemítal a chtěl se na něco zeptat, ale najednou loď zastavila. „Jsme tu!“ zavolal kdosi zhora. Když jsme vystoupili, přivázali nás k palmám a o kousek dál si udělali tábořiště. Pak k nám přišel kapitán a představil se jako Krvavý zub. Řekl, že tu jednu noc přespí s námi a poté odjedou. Samozřejmě bez nás. V tom mi začal mozek šrotovat na plno a začal jsem vymýšlet plán. Kapitán byl tak soucitný, že nám dal kus shnilého chleba a trochu slané vody. Když odešel, domluvil jsme se s ostatními muži co podnikneme. Když všichni usnuli, vytáhl mi přítel z boty asi 4 centimetry velkou čepel a začali jsme řezat. Asi po hodině a půl jsme lano přeřízli. Ze zadu jsme přepadli hlídku a vzal jí nůž. Odřezali jsme všechny muže, ale otázka byla co teď. V tom jsme si vzpomněl, že ty bobule co nám rostly u nohou jsou jedované. Vymáčkali jsme je pirátům do pití a utekli jsme do nedaleké džungle. Když se rozednilo, všichni piráti vstali a každý pil co mohl a to znamenalo, že jsme zachráněni. Později téměř všichni odpadli a těch pár zbylých jsme vyřídili ze zálohy. Posbírali jsme zbraně, vynosili zásoby do naší lodi a odjeli jsme domů.

Jak nás přepadli piráti

Tichá oceán je krásné místo pro piráty a tak jsme se já jako kapitán plachetnice India ani moc nedivil, když se na obzoru ukázala černá vlajka s bílou lebkou. India vezla kaučuk, koření a nějaké kůže, takže by to pro piráty byl dobrý lup. Pirátská loď se stále přibližovala. Všichni námořníci byli připraveni k boji. Lodě k sobě přirazili, několik kulek nám proletělo nad hlavou. začal boj na život a na smrt. Boj byl hrozný a pirátů bylo jako mravenců. Námořníků ubývalo. Pochopil jsem, že už nemáme šanci. S několika zbylými námořníky jsme skočili přes palubu. Naštěstí si nás nikdo nevšiml. Doplavali jsme k blízkému ostrovu a z posledních sil jsme se vypořádali na pláž. z dálky jsme viděli, jak se piráti zmocnili naší lodi. Ráno jsme se probudili, bylo nás šest. Já, kormidelník, lékař a tři námořníci. Měli jsme u sebe tři pistole, nože a dvě šavle. vylezli jsme na vysoké skalisko uprostřed ostrova. Jen v dálce jsme viděli dvě pirátské lodě. Všichni jsme už měli pořádný hlad a tak jsme šli hledat něco k jídlu. Cestou jsme našli malou jeskyni, ve které jsme se zabydleli. udělali oheň, postavili postele a provizorní stůl. Nasbírali ovoce, nalovili zvěř, našli pramen s pitnou vodou. Nikdo však nevěděl kdy se z ostrova dostaneme. Snad pro nás přijede nějaká loď řekl jsem..

